

JO-ANMÄLAN

Anmälare: VÅGBRYTAREN

– Riksföreningen mot hälsovådlig elektromagnetisk strålning

Org.nr. 802411-3843

Adress: Höbergsgatan 23, 151 33 Södertälje

Telefon: 0590-51025

E-post: vagbrytaren@jdb.se

Företrädare: Mats Pertoft, ordförande

Myndigheter som anmälan riktar sig mot

Statens strålskyddsinstitut

Socialstyrelsen

Post- och Telestyrelsen

Beskriv i korthet vad som hände och när det ägde rum

Att ovanstående myndigheter inte korrekt redovisar kunskapsläget när det gäller hälsoeffekter och biologiska effekter av radiofrekvent strålning typ mikrovågsstrålning.

Genom att forskningsläget inte redovisas korrekt fattas beslut som äventyrar folk- hälsan. Dessutom blir det omöjligt för kommuner och andra ansvariga att vidta adekvata åtgärder för dem som redan fått sin hälsa ödelagd av mobilstrålningen.

På vilket sätt anser Ni att myndigheterna agerat felaktigt?

Genom att Statens strålskyddsinstitut gör gällande att det råder "vetenskaplig konsensus" om mobilstrålningens ofarlighet, en helt felaktig beskrivning av verkligheten.

Genom att man förtiger den oerhörda mängd oberoende vetenskaplig forskning som visar på hälsoeffekter och biologiska effekter av strålningen från mobiltelefoner och basstationer. I de fall dessa forskningsrapporter inte går att förtiga, förkastas de som "dålig forskning", oavsett hur väl underbyggda de än är.

Industrifinansierad forskning, som inte funnit hälsoeffekter, lyfts däremot konsekvent fram som kvalificerad, oavsett vilka vetenskapliga brister den än må ha.

Genom att det föreligger en jävsituation i SSI:s vetenskapliga råd. Bland annat är professor Bernard Veyret betald konsult åt mobilindustrin och hans laboratorium i Bordeaux sponsras av mobilindustrin.

Genom att Socialstyrelsen sopar det växande problemet med elöverkänslighet under mattan. Alla uttalanden i frågan baserar sig på oseriösa provokationsstudier. Nya forskningsanslag ges inte idag till seriösa studier av problemet, exempelvis på cellnivå. Det finns dock, redan nu fullt tillräckligt med seriösa oberoende forskningsrapporter, som påvisar negativa hälsoeffekter av mikrovågsstrålning, för att förklara de många symtom av olika svårighetsgrad som elöverkänsliga har. Detta förtigs dock av Socialstyrelsen.

Genom att Post- och Telestyrelsen delar ut licenser till trådlösa kommunikationssystem, trots de uppenbara riskerna för folkhälsan.

Närmare information i bilagda handlingar.

SSI:s praktiska ansvarstagande

På SSI:s hemsida står följande:

”Statens strålskyddsinstitut SSI tillämpar försiktighetsprincipen för användning av mobiltelefon, det vill säga att onödig exponering bör undvikas”. (bilaga 1)

Gör man den här bedömningen och är seriös, måste man se till att alla medborgare informeras. Inte minst om vad nödvändig exponering innebär.

I Österrike uttrycker man sig något tydligare: ”Använd inte mobilen när du har tillgång till fast telefon, fatta dig kort, o s v ” (bilaga 2)

Det är uppenbart att SSI inte tar sin uppgift att skydda befolkningen mot hälsovådlig strålning på allvar, mot bakgrund av det faktiska forskningsläget.

År 2003 gav regeringen i uppdrag åt SSI att tillsammans med Socialstyrelsen och Post- och Telestyrelsen, PTS, utreda behovet av en folder, som skulle följa med varje nyköpt mobil. Man konstaterade att behov förelåg, men ingen folder har producerats. (bilaga 3)

För att ta udden av den varning man går ut med säger man att det föreligger ”en svag misstanke om eventuella hälsorisker”.

Detta är inte en korrekt redovisning av dagens kunskapsläge. Det finns fullt tillräckliga vetenskapliga belägg för att säga att ”Med nuvarande kunskapsläge är det mer än sannolikt att strålningen från mobiltelefonin är hälsovådlig, exempelvis cancerframkallande”. (bilaga 4)

Vi hävdar bestämt att den vetenskapliga forskningen, och redovisningen av den, i detta sammanhang förvandlats till ett vapen för att tjäna ekonomiska och politiska intressen, i stället för att vara seriöst kunskapssökande. (bilaga 5)

I alla frågor om vetenskaplig bedömning hänvisar SSI till sitt vetenskapliga råd.
Detta råd är jävigt, bl.a. på grund av att professor Bernard Veyret är betald konsult åt mobilindustrin. (bilaga 6)

När det gäller de råd som SSI ger på sin hemsida om minskad exponering, säger man: ”Detta gäller särskilt barn och ungdomar”. En tioåring t ex ska då alltid använda handsfree, hålla mobilen långt från sig, inte ringa när det är dålig täckning. En ren brasklapp. Menar man allvar, måste man givetvis avråda alla barn från att använda mobiltelefon överhuvudtaget.

SSI:s vetenskapliga råd döljer och förnekar påvisade risker

I rådet sitter, förutom professor Bernard Veyret, även professor Jukka Juutilainen, som genomfört en serie forskningsprojekt åt Nokia. Där ingår också professor Leeka Kheifets som bl a varit anställd på CPRI, den amerikanska elindustrins forskningsanstalt.

Studerar man expertgruppens rapporter för åren 2003, 2004 och 2005, blir det uppenbart att gruppen går industrins ärenden. Alla studier som påvisar negativa effekter av mobilstrålning döms ut, ofta på grund av helt konstruerade vetenskapliga tveksamheter. Studier som inte funnit negativa effekter framhålls som värdefulla, oavsett hur vetenskapligt undermåliga de än må vara. Ofta hänvisar man också till ej specificerad forskning som ej funnit risker.

Man tillämpar den mekanism som Lai och Slesin avslöjat i sin undersökning, nämligen att på varje studie som påvisar skadeverkningar följer omedelbart en industrisponsrad studie som ska "neutralisera" den föregående. *(bilaga 5)*

Turerna kring Reflexprojektet

I Reflexprojektet deltog 12 forskargrupper från 7 EU-länder. Projektet presenteras på s. 71 ff i Mona Nilssons bok "Spelet om 3G", vilken medföljer som bilaga. *(bilaga 7)*

Medan arbetet pågick, uttryckte SSI:s representanter i ett otal sammanhang att detta stora EU-projekt skulle visa om mobiltelefonin var farlig eller inte. Detta uttalande glömde man bort när Reflexprojektet bl a visade att radiofrekvent strålning orsakar enkla och dubbla DNA-strängsbrott.

"Nu går det förstås inte att dra den omedelbara slutsatsen av studien, att mobiltelefonen innebär en hälsorisk", säger projektets samordnare, professor Franz Adlkofer. "Hela undersökningen bygger nämligen på in vitrostudier, det vill säga försök med cellkulturer. Det kan tänkas att kemiska och fysikaliska faktorer inverkar annorlunda vid in vivo studier, alltså sådana där man använder sig av försöksdjur. Nu gäller det bara att vi får pengar till en sådan studie också. Får vi samma resultat där, ja då ser det riktigt illa ut". (Intervju med prof. Adlkofer, tel. 0049 895309 880.) *(bilaga 8)*

I rapporten för år 2004 från SSI:s expertgrupp s. 20 ff *(bilaga 9)* uttrycker man förvåning över att det gått att konstatera DNA-strängsbrott vid denna strålningsnivå, vilket motsäges av alla nyare rön (återigen en missvisande beskrivning av forskningsläget), och avslutar med det märkliga uttalandet, att det vore "förhastat för att inte säga olämpligt" att försöka upprepa resultatet genom att använda sig av försöksdjur.

Den enda orsaken till att det skulle vara "förhastat för att inte säga olämpligt" att fördjupa kunskapen om mobilstrålningens hälsoeffekter måste vara att denna kunskap skulle kunna vara obekvämlig för telekomindustrin.

Så oförblommerat går expertgruppen alltså telekomindustrins ärenden. Detta avsnitt är författat av professor Bernard Veyret, betald konsult åt mobilindustrin, vars laboratorium dessutom är sponsrat av mobilindustrin.

Knappt hade Reflexrapporten presenterats förrän en japansk studie med negativt resultat presenterades, enligt ovan beskrivna mekanism.

”Men det fäster jag inget avseende vid, sedan jag fått reda på att det är industrin som ligger bakom”, säger professor Adlkofer. För att förekomma alla diskussioner har han låtit universitetet i Ulm göra om studien. ”Där har man ytterligare en gång kunnat bekräfta Reflexprojektets resultat på alla viktigare punkter”, låter han hälsa.

Professor Bernard Veyrets forskargrupp var en av de två forskargrupper i Reflexprojektet som inte såg effekter av radiofrekventa fält, till skillnad från de övriga forskargrupperna (s. 76 ”Spelet om 3G”).

Reflexprojektets resultat skulle ha presenterats redan år 2003, men Veyret och hans forskargrupp lyckades fördröja det hela, så att det inte kunde presenteras förrän i maj 2004.

Statsmakterna håller mobilindustrin om ryggen

Inom EU menar man att utbyggnaden av trådlös kommunikationsteknik gynnar tillväxten. Därför samverkar stat (inklusive myndigheterna) och industri i sina bemödanden att tona ner riskerna. Detta leder till hårda tag mot de forskare som vågar påvisa dessa risker.

I sin bok ”Votre GSM - Votre sante, on vous ment!” (Din GSM – din hälsa, man ljugar för dig!) beskriver den nyligen avlidne professorn Roger Santini hur sådana forskare trakasseras. Obekväma forskare har helt enkelt avskedats, omplacerats eller tvingats ändra forskningsinriktning. Det kan vara mobiloperatörer, hälsovårdsmyndigheter eller folkvalda som ligger bakom och som sätter press på forskarnas överordnade.

Processen är densamma i vårt land. Till exempel har professor Lennart Hardells forskning smutskastats och offentligt nedvärderats (s. 102 ff ”Spelet om 3G”. Se även bilaga 10 ”Baywoods reprints” s. 32 ff). Även docent Olle Johansson har blivit trakasserad (bilaga 10, ”Oönskad kunskap” ur Gunni Nordströms vitbok ”Mörklägging”).

De oberoende forskare som söker anslag för seriös forskning om mobilstrålningens effekter, bl a på cellnivå, nekas forskningsanslag.

Riktvärden

När det gäller mobiltelefoner säger SSI att det ”finns svaga misstankar om eventuella hälsoeffekter”. Strålningen från basstationer påstås däremot vara garanterat ofarlig.

Orsaken sägs vara att effekttätheten i de allra flesta miljöer ligger långt under de av ICNIRP rekommenderade riktvärdena. ICNIRP:s riktvärden grundar sig på termiska effekter, närmare bestämt vid vilken strålningsintensitet bakre linskapseln i en hamsters öga grumlas efter en exponering på 6 - 8 min.

Riktvärdena tar inte hänsyn till s k biologiska effekter (icke-termiska effekter). All forskning i sammanhanget handlar sedan mycket länge om icke-termiska effekter.

Riktvärdena tar inte heller hänsyn till effekterna av långtidsexponering.

På SSI:s Transparensforums seminarium om försiktighetsprincipen i maj 2005 konstaterade ICNIRP:s vice ordförande dessutom att man i samband med riktvärden inte tittat på någon forskning som gjorts efter år 1998.

ICNIRP är en privat tysk stiftelse som utser sina egna experter och fullständigt saknar demokratisk insyn i sin verksamhet och finansiering. Också detta medgav stiftelsens vice ordförande på Transparensforums majseminarium.

I ICNIRP:s styrelse sitter bl a förut nämnda professor Bernard Veyret och dr Michael Repacholi, som arbetar som industrikonsult (bl a åt The Connecticut Light and Power Co).

Av de bilagor vi hänvisar till (bilaga 4) framgår tydligt att det finns andra effekter än termiska. Detta konstaterade den ryske forskaren Alexander S. Presman redan 1968 i sin berömda bok "Elektromagnetiska fält och livet". *(bilaga 13)*

Genom att slaviskt hålla sig till vad ICNIRP påstår, nämligen att man inte behöver räkna med andra effekter än rent termiska, hindrar SSI effektivt vår förståelse av problemet.

I Hunnebostrand i Bohuslän insjuknade till exempel 12 personer i cancer inom loppet av fem år. Alla bodde i ett stråk som utgick från två närbelägna master. Utredningen slog emellertid fast att det inte kunde föreligga några termiska effekter, så det måste bero på "slumpen". *(bilaga 14)*

Att människor får cancer intill en mast utgör naturligtvis inget "bevis" för att strålningen är cancerframkallande. Det går helt enkelt inte att i vetenskaplig mening "bevisa" att någonting är cancerframkallande. Inte ens i fråga om cigaretter föreligger det "bevis", bara en mycket stor mängd starka indicier.

När det gäller mobilstrålningen finns det redan nu skrämmande många indicier som talar det språk som myndigheterna inte vill höra. (Se "Spelet om 3G")

Miljöbalkens försiktighetsprincip innebär att redan risken för skador och olägenheter medför en *skyldighet* att vidta de åtgärder som behövs för att negativa effekter på hälsa och miljö ska förebyggas, hindras eller motverkas. Skyldigheten gäller inte bara konstaterade skador och olägenheter, utan även möjliga/sannolika/troliga skador och olägenheter. Att SSI, Socialstyrelsen och Post- och Telestyrelsen blundar för de negativa hälsoeffekter som redovisats medför att ett oöverskådligt miljöbrott sanktioneras av de myndigheter som ska skydda allas vår hälsa.

Elöverkänslighet, det mest akuta problemet

Hur cancerframkallande mobiltelefonin är återstår att se. Kanske får vi fullständigt facit först om 15-20 år. Att många medborgare redan nu har stora besvär av strålningen från basstationer är ett faktum, som det är meningslöst att förneka.

Enligt en enkätundersökning som Elöverkänsligas Riksförbund, FEB, gjorde för något år sedan, hade cirka 500 av föreningens medlemmar tvingats lämna sina hem på grund av strålningen från basstationer. FEB:s kansli kan bekräfta (tel: 08-33 42 87). Enkäten visade också att ett stort antal personer, som inte har möjlighet att flytta, bor kvar i en miljö som innebär ett stort, kroniskt lidande. Till saken hör att elöverkänsliga inte har större benägenhet att gå med i en organisation än andra, varför mörkertalet är stort när det gäller antalet elmiljöflyktingar.

Antalet personer med elöverkänslighetssymtom är mycket stort. Siffrorna varierar från 3,1 % till 16 %, beroende på vilken undersökning man tittar på. Alla siffror visar dock att problemet med god marginal överskrider den gräns som brukar sättas för folksjukdom.

Elöverkänslighet är ett erkänt handikapp. Elöverkänsligas Riksförbund, med sina närmare 3.000 medlemmar, är organisation nr 27 i HSO.

Inte desto mindre har SSI:s expertgrupp i sin rapport för år 2004 föreslagit att begreppet elöverkänslighet ska avskaffas. Bland annat hänvisar man till misslyckade provokationsstudier, misslyckade därför att de lagts upp på fel sätt. De svårast drabbade har heller aldrig kunnat delta i några studier, bl a därför att det ställts krav som de inte kunnat leva upp till (ingen annan sjukdom, vistelse i en för dem outhärdlig elmiljö, heltidsarbete vid bildskärm [sic!], etc).

De lyckade provokationsstudierna, t ex den som gjorts av William J. Rea (*bilaga 15*) förtigs.

Det finns så många studier som bekräftar de symtom som elöverkänsliga får vid exponering för mikrovågsstrålning att man inte kan bortse från problemet (*bilaga 4*). Det finns så många människor i alla åldrar och från alla samhällsskikt, som oberoende av varandra får likartade hälsoproblem av elfält, magnetfält, elektromagnetiska fält och radiofrekvent strålning, att situationen blir allt svårare att bortförklara.

I stället för att utgå från elöverkänslighet som ett faktum och försöka utreda och förstå de bakomliggande mekanismerna, förnekar man problemets existens, omyndigförklarar de drabbade, berövar dem deras av Sverige sanktionerade mänskliga rättigheter och lämnar dem åt sitt öde.

Människor som skadats av strålningen befinner sig i en omöjlig situation, hela tiden på flykt undan den obevekliga utbyggnaden av trådlösa kommunikationssystem.

I sin doktorsavhandling "Hypersensitivity to Electricity" *(bilaga 17)*
beskriver dr Lena Hillert bl a hur elöverkänsliga behandlas med kognitiv beteende-
terapi. Efter ett år kunde hon inte skönja någon förbättring hos studiegruppen jämfört
med referensgruppen. Därför är det svårt att förstå logiken i att Socialstyrelsen mer
eller mindre tvingar elöverkänsliga till behandling med kognitiv beteendeterapi under
överinseende av Lena Hillert.

Socialstyrelsens attityd gentemot elöverkänsliga kan knappast vara i linje med det
uppdrag man har och har definitivt ingen förankring i forskningen. *(bilaga 4).*

SAMMANFATTNING

Alla de undersökningar vi bifogar talar sitt tydliga språk, inte minst Lais och Slesins (*bilaga 7*). Det kan inte ha undgått Statens Strålskyddsinstitut, Socialstyrelsen eller Post- och Telestyrelsen att starka ekonomiska intressen är inblandade i den här frågan. Inte desto mindre väljer man att vara lojal med dessa intressen istället för att ta sitt myndighetsansvar och skydda medborgarna mot hälsovådlig elektromagnetisk strålning.

Därför kräver vi att de befattningshavare på Statens Strålskyddsinstitut, Socialstyrelsen och Post- och Telestyrelsen som är ansvariga för dessa missförhållanden, med SSI:s generaldirektör och vetenskapliga råd i spetsen, byts ut och ersätts av oberoende experter som på ett korrekt och objektivt sätt kan hantera sitt myndighetsansvar.

Avslutningsvis en konkretisering av vad vi menar med ”missförhållanden”:

- Att** medborgarna inte får en korrekt bild av forskningsläget när det gäller hälsoeffekter av mobilstrålning på grund av att större delen av forskningen förtigs.
- Att** det föreligger en jävsituation i SSI:s vetenskapliga råd.
- Att** Socialstyrelsen sopar det växande problemet med elöverkänslighet under mattan, bland annat genom att skicka drabbade på ”omskolning” genom kognitiv beteendeterapi under överinseende av Lena Hillert, som i sin doktorsavhandling själv visat att sådan behandling inte har någon effekt på denna grupp.
- Att** myndigheterna inte beaktar det faktiska forskningsläget, tar konsekvenserna av detta och kräver en adekvat tillämpning av Miljöbalkens försiktighetsprincip (MB: 2 kap. 3 §).

2007-02-01

VAGBRYTAREN

(Sign)

.....
Mats Pertoft, ordförande

BILAGOR

1. Från SSI:s hemsida.
2. Från Österrikiska hälsoministeriet.
3. Brev från SSI som förklarar den uteblivna foldern.
4. Undersökningar om hälsoeffekter av mobilstrålning/radiofrekvent strålning:
  - a. Som ett exempel på mängden av forskningsrapporter – de första sidorna i den mer än femtiosidiga förteckning på alla studier som gjorts i ämnet.
  - b. Några viktiga studier att börja med...
  - c. Bortåt 200 undersökningar att fortsätta med.
5. Hörnstenen i hela vårt resonemang: "DNA-strängsbrott beroende på sponsor - en undersökning av Lai och Slesin. (Det är obligatoriskt att ange sponsor i studier som publiceras i vetenskapliga tidskrifter.)
6. Bernard Veyret i SSI:s vetenskapliga råd – betald konsult åt mobilindustrin – även hans laboratorium i Bordeaux "Piom" är delfinansierat av mobilindustrin.
  - a. Turbulensen kring hans person i Frankrike – text på franska.
  - b. Artikel av Mona Nilsson.
7. Mona Nilssons bok "Spelet om 3G" (Av transporttekniska skäl placerad först i pärmen).
8. Intervju med professor Franz Adlkofer, samordnare för det gigantiska Reflex-projektet, strax efter det att studien publicerats.
9. Rapporter från SSI:s expertgrupp.
  - a. 2003
  - b. 2004
  - c. 2005
10. Generaldirektör Lars-Erik Holm låter forskare knutna till mobilindustrin uttala sig positivt om en uppenbart uselt upplagd studie, som de själva medverkat i, och avfärda de resultat professor Lennart Hardell kommit fram till i sina studier.

Dessutom kapitlet "Oönskad kunskap" ur Gunni Nordströms bok "Mörklägging" om trakasserierna mot docent Olle Johansson.

11. Två exempel på hur 3GIS åberopar SSI och Socialstyrelsen när man framhåller att det inte finns några risker med den "s.k. strålningen" från mobilmaster.
12. Intryck från WHO:s workshop.
13. Förordet till amerikanska upplagan av Alexander S. Presmans epokgörande bok "Elektromagnetiska fält och livet" från 1970. Dessutom en sammanfattning av hans upptäckt av "fönstereffekten" ur boken "Nytt ljus över läkekonsten" av Vilhelm Skjelderup.
14. Medicinsk utredning av cancerfallen i Hunnebostrand samt en artikel publicerad året innan.
15. Lyckat provokationsförsök med elöverkänslig av William J. Rea.
16. Över en miljon elöverkänsliga (mer eller mindre svårt drabbade) i Sverige enligt Centrum för Yrkes- och miljömedicin i Lund, samt den väntade utvecklingen under de närmaste åren. Ur brev från forskare. Dessutom en CD-skiva med två brottstycken ur radioprogram (Lasso Radio Jönköping) där Martin Tondell, Socialstyrelsen, uttalar sig kallsinnigt om elöverkänslighet. Dessutom innehåller denna CD-skiva ett antal intervjuer med några av landets över 500 "mastflyktingar".
17. I Lena Hillerts doktorsavhandling ingår även en studie som tidigare publicerats på svenska. I sammanfattningen konstaterar hon öppenjärtigt att kognitiv beteendeterapi inte hade någon effekt på elöverkänsliga. Dessutom en artikel om hur de patienter reagerar, som av försäkringskassan mer eller mindre tvingas till behandling hos henne.
18. Brev från SSI, Socialstyrelsen och PTS om hur dessa myndigheter definierar sina uppdrag.

Kontakta oss om det behövs mer information!